

עין משפט
נר מצוה

נח:

הבא על יבמתו פרק ששי יבמות

מסורת הש"ס

א) טועה כו' (ב) ועל
טו' (ג) ועל טו' (ד) ועל
טו' (ה) ועל טו' (ו) ועל
טו' (ז) ועל טו' (ח) ועל
טו' (ט) ועל טו' (י) ועל
טו' (יא) ועל טו' (יב) ועל
טו' (יג) ועל טו' (יד) ועל
טו' (טו) ועל טו' (טז) ועל
טו' (יז) ועל טו' (יח) ועל
טו' (יט) ועל טו' (כ) ועל
טו' (כא) ועל טו' (כב) ועל
טו' (כג) ועל טו' (כד) ועל
טו' (כה) ועל טו' (כו) ועל
טו' (כז) ועל טו' (כח) ועל
טו' (כט) ועל טו' (ל) ועל

שומרת יבם קריה אה אשתו מעיינתא היא דהא אמר רב קנה
כפא. ואע"ג דקרי לה שומרת יבם במלמיה דרבי
יאשיה ורבי יונתן דאירי צנא עליה יבם צנית חמי' וצנא ענד צה
חמחר התם משום דלאו אשתו מעולא היא לענין השקפה קרי לה
שפיר שומרת יבם אפילו לרב דלמחר
קנה לבל דהא ממשע לה רבי יונתן
בדרייתא מתחת אישך ורבי יאשיה
קרי לה נמי שומרת יבם דקמיני יכול
שאיני מוילא שומרת יבם כו' משום
דאי וכן רביא דאיש יבם הוא ממשע
לה ולן מסיק התם אכל הכא לא
הזכיר שום טעם שהיה ראוי לקרותה
על ידי שומרת יבם ועוד כיון דקונה
לכל לא הוה לה נמי שומרת יבם
ונכנסה דהן לרבי נכנסה היא:

תוספת שנים

שומרת יבם קריה לה
אשתו מעיינתא היא דהא
אמר רב קנה לבל דהא ממשע
לה רבי יונתן בדרייתא מתחת
אישך ורבי יאשיה קרי לה נמי
שומרת יבם דקמיני יכול שאיני
מוילא שומרת יבם כו' משום
דאי וכן רביא דאיש יבם הוא
ממשע לה ולן מסיק התם אכל
הכא לא הזכיר שום טעם שהיה
ראוי לקרותה על ידי שומרת
יבם ועוד כיון דקונה לכל לא
הוה לה נמי שומרת יבם ונכנסה
דהן לרבי נכנסה היא:

מוסף רש"י

שומרת יבם קריה לה
אשתו מעיינתא היא דהא
אמר רב קנה לבל דהא ממשע
לה רבי יונתן בדרייתא מתחת
אישך ורבי יאשיה קרי לה נמי
שומרת יבם דקמיני יכול שאיני
מוילא שומרת יבם כו' משום
דאי וכן רביא דאיש יבם הוא
ממשע לה ולן מסיק התם אכל
הכא לא הזכיר שום טעם שהיה
ראוי לקרותה על ידי שומרת
יבם ועוד כיון דקונה לכל לא
הוה לה נמי שומרת יבם ונכנסה
דהן לרבי נכנסה היא:

שומרת יבם קריה לה אשתו מעליה היא
דהא אמר רב קנה לבל כשמואל דאמר לא
קנה אלא לדברים האמורים בפרשה מידי
הוא טעמא אלא לרב דהא אמר רב קנה
לכל הבא במאי עסקינן כגון דעבד בה
מאמר וב"ש היא דאמרי מאמר קונה קנין
גמור אי הכי היינו ארוסה ולמעמיך נשואה
וכנסה לאו הדא מילתא היא אלא נשואה
דידיה וכנסה דחבריה הכא נמי ארוסה
דידיה ושומרת יבם דחבריה רב פפא אמר
האי תנא הוא דתניא ד"אין מקנין אבל
לארוסה להשקותה כשהיא ארוסה אבל
מקנין אותה להשקותה כשהיא נשואה רב
נחמן בר יצחק אמר א"על ידי גלגול שלה
רב תנינא משמיה דרבי יוחנן העושה מאמר
ביבמתו (ויש לו אח) אפילו הוא כהן והוא
כהנת פסלה מן התרומה למאן אילימא לרבי
מאיר אמר רב דאמר רבי מאיר משתמרת
לביאה פסולה לא אכלה מדאורייתא דרבנן
מי אמר ואלא לרבי אלעזר ורבי שמעון
השתא משתמרת לביאה פסולה דאורייתא
אכלה דרבנן מיבעיא אלא כי אתא רבין
אמר עשה בה מאמר ביבמתו דברי הכל
אכלה ייש לו אח חלל דברי הכל אינה
אוכלת לא נחלקו אלא שנתן לה גט רבי
יוחנן אמר אוכלת ריש לקיש אמר אינה
אוכלת רבי יוחנן אמר אוכלת אפילו
לרבי מאיר דאמר אינה אוכלת הני מילי
משתמרת לביאה פסולה דאורייתא ר"א
דרבנן אכלה וריש לקיש אמר אינה אוכלת
אפילו לר"א ורבי שמעון דאמרי אוכלת
הני מילי ריש לו להאכיל במקום אחר אבל
הבא כיון דאין לו להאכיל במקום אחר לא
ובי תימא הבא נמי יש לו להאכילה בחזרת
חזרת פסקה מיניה וקרובה לבי נשא אבל
הא אגידא ביה: נתארמלו או נחגרשו וכו':
בעא מיניה רבי חייה בר רבי יוסף משמואל
כהן גדול שקדש את הקטנה ובררה תחתיו
מהו

דאמר רב קנה לבל דהא ממשע לה רבי יונתן
בדרייתא מתחת אישך ורבי יאשיה
קרי לה נמי שומרת יבם דקמיני יכול
שאיני מוילא שומרת יבם כו' משום
דאי וכן רביא דאיש יבם הוא ממשע
לה ולן מסיק התם אכל הכא לא
הזכיר שום טעם שהיה ראוי לקרותה
על ידי שומרת יבם ועוד כיון דקונה
לכל לא הוה לה נמי שומרת יבם
ונכנסה דהן לרבי נכנסה היא:

עכשו ומגלגל עליה שנועה כל ימים שהיתה חתומה משתמרתה ונדבקה
ומכאן לגלגול שנועה מן המורה: פסלה מן הפרומה. עד שיכנס:
משמרתה לביאה פסולה. יש ביד אחיו לבא עליה וביאתו ביאה ובי
היכי היא משתמרת לביאתו כך היא משתמרת לביאת אחיו שהיא
פסולה מדרבנן דיש ביאה אחר מאמר דתמן (ועל דף טו) מאמר לוי
ועל לוי כו' וכן צ"ב יבמין ויבמה אחת: דאורייתא. ביאה שהיא פסולה
דאורייתא כגון חלומה לכהן גדול: דברי הכל. בין לרבי יוחנן בין לרבי
לקיש אכלה כגון חלומה דבי נשא דהא אפילו לרבי מאיר לא פסול אלא
במשתמרת לביאה פסולה דאורייתא: יש. ליה היבם אח חלל: לרבי
הכל לא אכלה. אפי' היא בת כהן ואע"ג דעבד בה מאמר כהן כשר
אכתי משתמרת לביאה פסולה דאורייתא ולא אכלה ואפי' לרבי אלעזר ורבי שמעון כי מכשרי בחלומה לבי'
קמכשרי שיש לו להאכיל במקום אחר אבל משתמרת לביאה פסולה מדאורייתא וביאתה פסולה מדרבנן היא דגט מהני בה מדרבנן: אפילו לרבי אלעזר דאמר
לרבי נגו. כהן ליבמתו כהנת ואכתי לביאתו היא משתמרת וביאתה פסולה מדאורייתא: אכל על ידי גירושין. דאין לו להאכיל על ידי גירושין
בתקום אחר לא: ואם תאמר הכא נמי יש לו להאכיל. על ידי גירושין גמורים: בחזרת. דאם היה מגרשה לגמרי היתה חזרת
לביאת אביה ואוכלת בתרומה: ובגרה חסיו. ימי גירושין וכו' אסור בנזירה כדאמרין במתניתין ולקמן טו. ומלתו כעטנה או כעברה:
מהו

עכשו ומגלגל עליה שנועה כל ימים שהיתה חתומה משתמרתה ונדבקה
ומכאן לגלגול שנועה מן המורה: פסלה מן הפרומה. עד שיכנס:
משמרתה לביאה פסולה. יש ביד אחיו לבא עליה וביאתו ביאה ובי
היכי היא משתמרת לביאתו כך היא משתמרת לביאת אחיו שהיא
פסולה מדרבנן דיש ביאה אחר מאמר דתמן (ועל דף טו) מאמר לוי
ועל לוי כו' וכן צ"ב יבמין ויבמה אחת: דאורייתא. ביאה שהיא פסולה
דאורייתא כגון חלומה לכהן גדול: דברי הכל. בין לרבי יוחנן בין לרבי
לקיש אכלה כגון חלומה דבי נשא דהא אפילו לרבי מאיר לא פסול אלא
במשתמרת לביאה פסולה דאורייתא: יש. ליה היבם אח חלל: לרבי
הכל לא אכלה. אפי' היא בת כהן ואע"ג דעבד בה מאמר כהן כשר
אכתי משתמרת לביאה פסולה דאורייתא ולא אכלה ואפי' לרבי אלעזר ורבי שמעון כי מכשרי בחלומה לבי'
קמכשרי שיש לו להאכיל במקום אחר אבל משתמרת לביאה פסולה מדאורייתא וביאתה פסולה מדרבנן היא דגט מהני בה מדרבנן: אפילו לרבי אלעזר דאמר
לרבי נגו. כהן ליבמתו כהנת ואכתי לביאתו היא משתמרת וביאתה פסולה מדאורייתא: אכל על ידי גירושין. דאין לו להאכיל על ידי גירושין
בתקום אחר לא: ואם תאמר הכא נמי יש לו להאכיל. על ידי גירושין גמורים: בחזרת. דאם היה מגרשה לגמרי היתה חזרת
לביאת אביה ואוכלת בתרומה: ובגרה חסיו. ימי גירושין וכו' אסור בנזירה כדאמרין במתניתין ולקמן טו. ומלתו כעטנה או כעברה:
מהו

עכשו ומגלגל עליה שנועה כל ימים שהיתה חתומה משתמרתה ונדבקה
ומכאן לגלגול שנועה מן המורה: פסלה מן הפרומה. עד שיכנס:
משמרתה לביאה פסולה. יש ביד אחיו לבא עליה וביאתו ביאה ובי
היכי היא משתמרת לביאתו כך היא משתמרת לביאת אחיו שהיא
פסולה מדרבנן דיש ביאה אחר מאמר דתמן (ועל דף טו) מאמר לוי
ועל לוי כו' וכן צ"ב יבמין ויבמה אחת: דאורייתא. ביאה שהיא פסולה
דאורייתא כגון חלומה לכהן גדול: דברי הכל. בין לרבי יוחנן בין לרבי
לקיש אכלה כגון חלומה דבי נשא דהא אפילו לרבי מאיר לא פסול אלא
במשתמרת לביאה פסולה דאורייתא: יש. ליה היבם אח חלל: לרבי
הכל לא אכלה. אפי' היא בת כהן ואע"ג דעבד בה מאמר כהן כשר
אכתי משתמרת לביאה פסולה דאורייתא ולא אכלה ואפי' לרבי אלעזר ורבי שמעון כי מכשרי בחלומה לבי'
קמכשרי שיש לו להאכיל במקום אחר אבל משתמרת לביאה פסולה מדאורייתא וביאתה פסולה מדרבנן היא דגט מהני בה מדרבנן: אפילו לרבי אלעזר דאמר
לרבי נגו. כהן ליבמתו כהנת ואכתי לביאתו היא משתמרת וביאתה פסולה מדאורייתא: אכל על ידי גירושין. דאין לו להאכיל על ידי גירושין
בתקום אחר לא: ואם תאמר הכא נמי יש לו להאכיל. על ידי גירושין גמורים: בחזרת. דאם היה מגרשה לגמרי היתה חזרת
לביאת אביה ואוכלת בתרומה: ובגרה חסיו. ימי גירושין וכו' אסור בנזירה כדאמרין במתניתין ולקמן טו. ומלתו כעטנה או כעברה:
מהו

על ידי גירושין. דאין לו להאכיל על ידי גירושין
בתקום אחר לא: ואם תאמר הכא נמי יש לו להאכיל. על ידי גירושין גמורים: בחזרת. דאם היה מגרשה לגמרי היתה חזרת
לביאת אביה ואוכלת בתרומה: ובגרה חסיו. ימי גירושין וכו' אסור בנזירה כדאמרין במתניתין ולקמן טו. ומלתו כעטנה או כעברה:
מהו

על ידי גירושין. דאין לו להאכיל על ידי גירושין
בתקום אחר לא: ואם תאמר הכא נמי יש לו להאכיל. על ידי גירושין גמורים: בחזרת. דאם היה מגרשה לגמרי היתה חזרת
לביאת אביה ואוכלת בתרומה: ובגרה חסיו. ימי גירושין וכו' אסור בנזירה כדאמרין במתניתין ולקמן טו. ומלתו כעטנה או כעברה:
מהו

עכשו ומגלגל עליה שנועה כל ימים שהיתה חתומה משתמרתה ונדבקה
ומכאן לגלגול שנועה מן המורה: פסלה מן הפרומה. עד שיכנס:
משמרתה לביאה פסולה. יש ביד אחיו לבא עליה וביאתו ביאה ובי
היכי היא משתמרת לביאתו כך היא משתמרת לביאת אחיו שהיא
פסולה מדרבנן דיש ביאה אחר מאמר דתמן (ועל דף טו) מאמר לוי
ועל לוי כו' וכן צ"ב יבמין ויבמה אחת: דאורייתא. ביאה שהיא פסולה
דאורייתא כגון חלומה לכהן גדול: דברי הכל. בין לרבי יוחנן בין לרבי
לקיש אכלה כגון חלומה דבי נשא דהא אפילו לרבי מאיר לא פסול אלא
במשתמרת לביאה פסולה דאורייתא: יש. ליה היבם אח חלל: לרבי
הכל לא אכלה. אפי' היא בת כהן ואע"ג דעבד בה מאמר כהן כשר
אכתי משתמרת לביאה פסולה דאורייתא ולא אכלה ואפי' לרבי אלעזר ורבי שמעון כי מכשרי בחלומה לבי'
קמכשרי שיש לו להאכיל במקום אחר אבל משתמרת לביאה פסולה מדאורייתא וביאתה פסולה מדרבנן היא דגט מהני בה מדרבנן: אפילו לרבי אלעזר דאמר
לרבי נגו. כהן ליבמתו כהנת ואכתי לביאתו היא משתמרת וביאתה פסולה מדאורייתא: אכל על ידי גירושין. דאין לו להאכיל על ידי גירושין
בתקום אחר לא: ואם תאמר הכא נמי יש לו להאכיל. על ידי גירושין גמורים: בחזרת. דאם היה מגרשה לגמרי היתה חזרת
לביאת אביה ואוכלת בתרומה: ובגרה חסיו. ימי גירושין וכו' אסור בנזירה כדאמרין במתניתין ולקמן טו. ומלתו כעטנה או כעברה:
מהו

